

העותרים:

1. **Dr. Victoria Rose**, דרכון בריטניה מס' -----
2. **Dr. Alan Fredrick Graeme Groom**, דרכון בריטניה מס' -----
3. **Dr. Mahmooda Syed**, דרכון ארה"ב מס' -----
4. **Dr. Feroze Sidhwa**, דרכון ארה"ב מס' -----
5. **Dr. Sarah Lalonde**, דרכון קנדה מס' -----
6. **Dr. Mohammad Subeh**, דרכון ארה"ב מס' -----
7. **Dr. Talal Ali Khan**, דרכון ארה"ב מספר -----
8. האגודה לזכויות האזרח בישראל, ע"ר 580011567
9. רופאים לזכויות אדם – ישראל, ע"ר 580142214
10. גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע, ע"ר 580438174

ע"י עו"ד רעות שאער ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

וע"י עו"ד יותם בן הלל ו/או עו"ד עלוה קולן
מרח' הסורג 2 ירושלים 9414502
טל: 02-5661388 פקס: 02-5663002
דוא"ל: yotam@bbhlaw.co.il

- נ ג ד -

המשיבים:

1. **מתאם פעולות הממשלה בשטחים**
2. **שר הביטחון**

ע"י ב"כ ממחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

תגובה מטעם העותרים

בהמשך לתגובה המקדמית מטעם המשיבים מיום 4.6.2026, ולהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 9.6.2026, מתכבדים העותרים להגיש תגובה מטעמם.

כבר בפתח הדברים ייאמר כי התגובה המקדמית, שהוגשה לאחר נטילת ארכות רבות, אינה משיבה לגופם של עיקרי הטענות שהועלו בעתירה, ובוודאי שאינה מייתרת אותה. אדרבה: מן התגובה המקדמית עולה כי עד להגשת העתירה ההשגות שהוגשו בעניין העותרים כלל לא טופלו, כי המנגנון שבו נעשה שימוש אינו מעוגן בנוהל

פומבי ומחייב, וכי רק לאחר הגשת העתירה בוצע, לשיטת המשיבים עצמם, "חידוד" (שמהותו לא פורטה) להנחיות (שלא הוצגו).

העתירה דן אינה עוסקת אך ורק בעניינים הפרטניים של שבעת הרופאים העותרים, אלא בפגם מערכת, שיטתי ומתמשך באופן הפעלת הסמכות על-ידי המשיבים בכל הנוגע לבקשות כניסתם של רופאים מתנדבים לרצועת עזה: החלטות נמסרות ברגע האחרון ממש, בסמוך מאוד למועד הכניסה המיועד; סירובים נמסרים ללא הנמקה כלשהי; לא ניתנת זכות טיעון בטרם הסירוב; והשגות ועררים אינם זוכים למענה בתוך פרק זמן סביר, ופעמים רבות כלל אינם נענים. תשתית עובדתית זו, שעמדה ביסוד העתירה, לא נסתרה בתגובה המקדמית, אלא אושרה ואושרה במסגרתה.

אי לכך, העותרים עומדים על עתירתם, על כל הסעדים העקרוניים והפרטניים שהתבקשו בה.

א. לעניין הסעדים הכללים שהתבקשו בעתירה

1. העתירה דן מתארת בפרוטרוט כיצד מנגנון הטיפול בבקשותיהם של רופאים זרים מתנדבים להיכנס לרצועת עזה מתבצע ללא מתן זכות טיעון טרם סירוב, ללא מתן הנמקות כדין על החלטות לסירוב לכניסה לרצועה, ובאופן שסירובים ניתנים רק ברגע האחרון, לאחר שהרופא כבר השתחרר ממחויבויות אחרות, משאבים ניכרים הושקעו בהטסתו לירדן, ותואמו טיפולים לחולים הנזקקים למומחיות. עוד תואר היעדרו של הליך מוסדר להשגות על החלטות הסירוב.
2. ברקע הדברים עמדה העתירה על חובתה של ישראל לאפשר ולהסדיר (facilitate) מתן סיוע רפואי לתושבי עזה, וזאת בייחוד על רקע הצורך העצום בטיפול בחולים ופצועים קשים ובעלי נכויות לאחר שנות לחימה עקובות מדם, ולנוכח הפגיעה במערכת הרפואה ברצועה והמחסור החמור בצוות רפואי מקומי, לרבות העדר מוחלט של תחומי מומחיות נדרשים (ראו פסקאות 11-18 לכתב העתירה).
3. בתגובתם המקדמית מתארים המשיבים את אופן הטיפול בבקשות של הרופאים המתנדבים, שנעשה באופן מתוּוּך, באמצעות ערוץ תיאום שפועל בין WHO ו-ASU לבין המתפ"ש. הם טוענים שניתוב הבקשות דרך ערוץ זה נעשה "מטעמי יעילות, ביטחון וארגון". ייתכן שכך הוא. שיתוף פעולה עם ארגונים בינלאומיים הוא גם חלק מחובות המשיבים.
4. עם זאת, הניתוב של הטיפול בבקשות לערוץ זה, מטעמים תפעוליים-טכניים, אינו משנה את מהותן. הוא גם אינו מעביר אותן לחלל חוץ-משפטי, בו המשיבים פטורים מחובותיהם לפי דין ולפי כללי הצדק הטבעי. בכלל זה, אין הניתוב מסיט את הבקשות למרחב שלא חלה בו החובה לפעול לפי נהלים סדירים, ליתן זכות טיעון, להשיב בזמן סביר (שנגזר במקרה זה ממועד הכניסה המתוכנן, וההיערכות הנדרשת הן מצד הרופא והן מצד בתי החולים ברצועת עזה) ולנמק החלטות סירוב.
5. ניתוב הבקשות לערוץ שהמשיבים מכנים "בין-ארגוני" אינו הופך את הבקשות ואת הטיפול בהן לעניין שבין הארגון המתווכ לבין המשיבים. הבקשות והטיפול בהן – ולא משנה מה יהיה הערוץ שייבחר לכך – נוגעים (בין היתר) לזכויות של כל רופאה ורופא שפנו להתנדב ברצועה, כמו גם לזכויות של החולים שממתנינים לטיפול מידיהם. מהתגובה המקדמית עצמה עולה שההחלטות מתקבלות באופן פרטני לגבי כל

רופא ורופא לגופו, ולא בכדי המשיבים מאפשרים לכל רופא ורופא להשיג על ההחלטה בעניינו. מהותית לא מדובר בסוגיה "בין-ארגונית". הארגונים הם גורמים מסייעים ולא בעלי העניין עצמם.

6. ניתוב הטיפול בבקשות לערוץ בירוקרטי זה או אחר, "בין-ארגוני" או לא בין-ארגוני, אינו מנתב את הטיפול אל מחוץ לתחום הביקורת השיפוטית, ולא מעניק למשיבים חסינות מפניה.

עצם קיומו של מנגנון תיאום כלשהו אינו עונה על השאלה אם מדובר במנגנון חוקי, תקין ומספק מן ההיבט המנהלי וההומניטרי. השאלה אינה אם קיים ערוץ שדרכו מוגשות בקשות, אלא אם ההחלטות המתקבלות במסגרתו מתקבלות בהליך תקין, סביר, שקוף, מנומק ויעיל. על כך אין בתגובה המקדמית תשובה של ממש.

7. העתירה דרשה, בין היתר, כי הליך הטיפול בבקשות יעוגן בהנחיות ובנהלים בהתאם לכללי המשפט המינהלי ודיני ההליך התקין; כי ככל שנשקל סירוב לבקשות הכניסה, ימסרו למבקשים הנימוקים לכך טרם הסירוב, ותינתן להם זכות טיעון; כי החלטות בעניין כניסת אנשי הרפואה, או סירוב לאפשר כניסה, יתקבלו לפחות 21 יום עובר למועד הכניסה המתוכנן לרצועת עזה – וזאת תחת המצב כיום בהן מועברת ההחלטה רק ערב הכניסה המתוכננת לרצועה; כי במסגרת החלטות לסרב בקשות לכניסה יצוינו הנימוקים והטעמים לסירוב; וכי יתקיים מנגנון ערר על החלטות לסרב בקשות שישב לעררים המוגשים אליו, בהתאם ללוחות זמנים סבירים וברורים.

8. בתגובתם המקדמית המשיבים אינם מערערים על התיאור שמביאים העותרים. למעשה, הם נמנעים במופגן מלהביא פירוט כלשהו בדבר הליך הטיפול, לוחות הזמנים למענה וכיו"ב. המשיבים נמנעים במפגיע גם מכל אמירה או הבטחה בדבר שינוי כלשהו בהליך כדי להתמודד עם הבעיות שהעלו העותרים. הם אינם מנסים להגן על אופן ניהול ההליך, לא מנסים לטעון שהוא תואם את המשפט המינהלי, את כללי הצדק הטבעי או כיוצא באלו. טענתם היחידה היא למעין אי-שפיטות, לאור זאת שההליך נותב לערוץ "בין ארגוני". סוג כזה של אי-שפיטות לא מצאנו בדיון הישראלי, והמשיבים לא הצביעו עליו.

9. פרסום הנהלים מתחייב על מנת שהוראותיהם יעמדו לביקורת, כדי שניתן יהיה לוודא קיומם בפועל, וכדי שרופאים מתנדבים יידעו כיצד לכלכל את צעדיהם בהתאם להם. הלכה פסוקה היא כי על לרשויות חובה לפרסם את הנהלים לפיהם הן מתנהלות בפועל בהעדר מניעה מוחלטת לכך. כך בכלל, וביתר שאת כאשר מדובר בנהלים המשליכים על זכויות אדם. הלכה זו חלה גם לעניין נהלים המסדירים כניסת זרים לישראל (עת"מ 530/07 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נגד משרד הפנים** (5.12.2007)). החריגים לכלל זה פורש בצמצום (ראו למשל: עת"מ 65106-07-18 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרת ישראל** (28.6.2020)); ראו עוד: סעיף 6 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998; הנחיית משרד המשפטים – היחידה לחופש המידע, בעניין פרסום הנחיות מינהליות (נוהל מס' 16, דצמבר 2024)).

10. אם כן, במקרים אחרים, הניתוב למסלול "בין ארגוני" לא מנע מהמשיבים לפרסם נהלים.

בסעיף 4 לתגובתם המקדמית, מזכירים המשיבים את "נוהל רישום ארגונים ומתן המלצות לעובדיהם הזרים", המתייחס לרישום של ארגונים הומניטריים בין-לאומיים, ולמתן המלצות לעובדיהם הזרים של הארגונים. במסגרת נוהל זה, נדרשים ארגונים הומניטריים בין-לאומיים להירשם בישראל, על מנת להסדיר את עבודתם, ומתנהלים לצורך כך מול צוות בין-משרדי, אשר בו חבר, בין היתר, המשיב 1. ודוק: **בשום מקום לא טענו המשיבים כי עצם ההתנהלות של רשויות ישראליות אל מול ארגונים בינלאומיים**

מאיינת את הצורך בנוהל. היפוכו של דבר: הם אלו ניסחו נוהל זה ואף הגנו על הוראותיו בפני בית המשפט הנכבד (ר' למשל: בג"ץ 69668-02-26 AIDA נ' הצוות הבין משרדי האחראי לרישום הארגונים ההומניטריים הבינלאומיים, פסק דין מיום 19.5.2026).

11. זוהי רק דוגמא אחת. דוגמא נוספת היא "נוהל כניסה ושהייה של זרים לאזור יהודה ושומרון", על פיו פועל המשיב 1 ([הנוהל](#) נמצא באתר מתפ"ש) נוהל זה מסדיר את כניסתם של זרים לגדה המערבית, בין היתר של זרים העובדים באוניברסיטאות בשטחים, מתנדבים, עובדים בחברות בשטחים, וגם מי שהם עובדי ארגונים בינלאומיים (ר' חלק ג' לנוהל). ודוק: **העובדה שעובד או מתנדב מבקשים להיכנס לגדה המערבית מטעמה של חברה או ארגון איננה מאיינת את חובותיו של מתפ"ש להתנהל על פי נוהל מסודר, המפורסם לציבור.** כך, בנוהל האמור נקבעו הוראות ברורות לגבי פרקי הזמן לבחינת בקשות, וכן הזכות להגיש השגה, אשר נבחנת בפרק זמן מוגדר, ומתקבלת בה החלטה מנומקת (ר' סעיף 6(ה) לחלק ג' של הנוהל; סעיפים 10-11 לחלק א' של הנוהל). נהלים פומביים מסדירים אף ניהול השגות על מניעות ביטחוניות המוטלות על תושבי השטחים, מתוך הכרה כי גם בעניינים אלה חלות שגיאות, וכי מתקיימים כללי המשפט המינהלי, לרבות זכות טיעון והזכות להגשת ערר (ראו נוהל המשיב 1 לעניין טיפול בבקשות לבירור קיום מניעה ביטחונית ליציאה לחול ולהסרתה).

12. **כל זאת ביחס לטיפול בבקשות של הרופאים המתנדבים עד למתן האישור או הסירוב. ומכאן לעניין הטיפול בהשגות על סירובים.**

13. **בעניין הטיפול בהשגות, התגובה המקדמית של המשיבים מאששת את טענות העותרים:** בחמישה משבעת המקרים הפרטניים שהובאו בעתירה הודו המשיבים שההשגה שהגישו העותרים פשוט לא נדונה ולא טופלה. בשני מקרים מציינים המשיבים הודעות דואר אלקטרוני שנשלחו לעותרים עם מסר אניגמטי לפיו עליהם לפנות לארגון הבינלאומי באמצעותו הם מעוניינים להיכנס לרצועת עזה לתיאום כניסתם מחדש. מה אמור אדם להבין מנוסח כזה? שהשגתו התקבלה לגופה? או שהרשות מסרבת לדון בהשגה והוא מופנה במקום זאת להגיש בקשה חדשה? גם אימיילים חידתיים אלו נשלחו רק שלושה וארבעה וחצי חודשים (בהתאמה) לאחר הגשת ההשגה.

14. המשיבים מבטיחים בעניין זה ש"מתווה" הפעולה לבחינת ההשגות ומתן מענה להן "חודד". אולם הם אינם מציינים מהו "המתווה" ומה ה"חידוד" שנעשה בו. בכך אינם יוצאים ידי חובתם, לא מבחינת קיום דרישות המינהל התקין, ולא מבחינת מתן מענה לבית המשפט ביחס לעתירה.

15. **לאור כל האמור, עומדים העותרים על הסעדים העקרוניים שהתבקשו בעתירה.**

ב. עניינם הפרטני של העותרים

16. עניינם של העותרים הפרטניים ממחיש עד כמה מנותקת עמדת המשיבים, כפי שהיא מוצגת לבית המשפט הנכבד, מהאופן שבו מתנהל המשיב 1 בפועל. כניסת כל העותרים לרצועה סורבה באופן בלתי מנומק בדקה התשעים לפני מועד כניסתם המיועד לרצועה; החלטת הסירוב בעניינם נמסרה להם ללא הנמקה כלשהי, באופן שאף לא אפשר להם לכלכל את צעדיהם להבא; כל העותרים הגישו השגות על החלטת הסירוב הבלתי מנומקת, חודשים לפני הגשת העתירה, ותזכורות נשלחו בהמשך לכך. חרף כך, אף לא אחת מההשגות זכתה למענה ענייני.

17. העותרים אינם חולקים על כך ששיקולים ביטחוניים עשויים להיות רלוונטיים לעניין הפעלת סמכותם של המשיבים. ואולם, אין בשימוש במונח הכללי "טעמים ביטחוניים" כדי לפטור את הרשות מן החובה לפעול בהליך מנהלי תקין, בהוגנות, במידתיות ובתוך זמן סביר (בג"ץ 54321-03-25 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל**, פסקה 103 לפסק דינו של הנשיא עמית (21.5.2025); בג"ץ 3734/14 **פלוני נ' ראש ממשלת ישראל**, פסקה כ' לפסק דינו של השופט רובינשטיין (17.11.2015)). עדיין נדרשת, למצער, הנמקה מינימלית, או לכל הפחות תשתית דיונית המאפשרת למבקש להבין כי עניינו של כל אחד מהעותרים נבחן באופן ענייני ובהנתן תשתית עובדתית נכונה, מהו טיב הקושי, והאם ניתן להתייחס אליו או לתקנו.
18. זאת ועוד: העתירה העלתה גם חשש ממשי לשקילת שיקולים זרים, ובכלל זה חשש כי ביקורת פומבית לגיטימית על המצב ההומניטרי ברצועה או מסירת עדות מקצועית ביחס למצב מערכת הבריאות שימשו, במישרין או בעקיפין, בסיס לדחיית בקשות. המשיבים לא התמודדו לגופה עם טענה זו, ולא נתנו כל מענה עקרוני לבקשה להבהיר כי התבטאות, עדות או מסירת מידע הומניטרי לא יהוו עילה לדחיית בקשות עתידיות. שתיקה זו של המשיבים מחזקת את הצורך בקביעת נורמות ברורות.
19. למיטב ידיעת העותרים הטיפול הלקוי בבקשות ההתנדבות של העותרים 1-7 אינו בגדר עניין חריג ונדיר. מדובר בליקויים המאפיינים אחוז משמעותי מתוך בקשות הכניסה של רופאים מתנדבים לרצועה. דחייה שרירותית, העדר הנמקה ואי מענה לעררים ככל שמוגשים. התנהלות זו גורמת נזק ממשי ומתמשך ליכולת לספק מענה בריאותי לאלפים רבים הנזקקים לכך. לא בכדי, המשיבים מציינים בתגובתם המקדמית את מספר הרופאים שכניסתם לרצועת עזה תואמה, אך אינם מציינים את מספר הרופאים שבקשותיהם נדחו, את מספר העררים שהוגשו ומספר העררים שמעולם לא זכו למענה.
20. המשיבים חילקו למעשה את תשובתם לעותרים השונים למספר קטגוריות. נתייחס להלן לעותרים הפרטניים, "לפתרונות" שהוצעו להם על ידי המשיבים, ולמשמעות שיש לכך באשר להמשך בירור העתירה:
21. **העותרים 1-3**: באשר לעותרים אלה הודו המשיבים כי ההשגות שהוגשו אליהם לא טופלו עובר להגשת העתירה, חרף חלוף חודשים מאז הוגשו בכתב למשיבים. המשיבים אף לא סיפקו לכך כל הסבר, משל היתה זו דרכו של עולם ולא שערורייה. בהמשך, לאחר הגשת העתירה, נבחנו ההשגות ולטענת המשיבים עומדת נגד עותרים אלה מניעה ביטחונית.
22. העותרים 1-3 הם רופאים מוכרים ומוערכים שהתנדבו ברצועת עזה במספר רב של סבבים, בתקופת המלחמה ולפניה. בכל המקרים האלה קיבלו אישור כניסה לאחר בדיקה ביטחונית, לשביעות רצונם של המשיבים. הם מקדישים מזמנם להתנדבות באזורים מוכי אסון ברחבי העולם ואינם מנועים מכניסה לאף מדינה. בחלק מהמקרים כניסתם לרצועה נמנעה ולאחר מכן אושרה שוב ונמנעה שוב – על פניו, באופן שרירותי לחלוטין.
23. יתר על כן, העותרים 1-2 מסרו כי אף בבריטניה – במדינת מוצאם, חל איסור פלילי חמור לקיים קשר כלשהו עם גורמי טרור, לרבות ארגון חמאס, וכי הם קיבלו ייעוץ משפטי בארצם, על מנת להימנע מכל סיכון מיותר בהיבטים אלה.
24. בכל ביקור שלהם ברצועה, העותרים ביקרו באותם בתי חולים, התגוררו באותן דירות המיועדות לרופאים מתנדבים, וביצעו את אותן פעולות במסגרת פעילות זהה: ניתוחים וטיפולים, הכשרות לצוות המקצועי וסיוע למצבת כוח האדם בבתי החולים ברצועה. המייחד את העותרים 1-3 והשינוי העובדתי המשמעותי

היחיד שחל ביחס אליהם, הוא העדויות שמסרו בתקשורת הזרה, ביחס למה שראו עיניהם בעת התנדבותם ברצועה, והביקורת שמתחו על ישראל בהקשר זה.

25. לטענת המשיבים (ר' סעיפים 14-16 לתגובה המקדמית), מלכתחילה עילת הסירוב בעניינם של העותרים 3-1 הייתה **ביטחונית**, אלא שהדבר מעולם לא נמסר להם והסירוב לכניסתם נדמה שרירותי לחלוטין. כך למשל, כניסתו של העותר 2 לרצועה סורבה בחודש פברואר 2025 ולאחר מכן אושרה שוב בחודש מאי 2025, ולאחר מכן סורבה שוב (ראו פסקאות 4-1 לערר שהוגש בשמו של העותר 2 ואשר צורף כנספח ב' לעתירה). האם המניעה הביטחונית לכניסתו של הרופא הבכיר והמנוסה בן 76 שנים, התקיימה, התפוגגה, ולאחר מכן שבה להתקיים? למשיבים הפתרוני.

26. בשל חוסר העקביות בהחלטות המשיבים, העותרים 3-1 שבו וביקשו לכלול את שמם ברשימות המתנדבים, הגיעו לעמאן והמתינו להחלטתם הסופית של המשיבים אשר נמסרת רק ערב הכניסה לרצועה כאמור. הם והארגונים המתאמים השחיתו משאבים וזמן יקרים לריק; מטופלים ובתי חולים שהמתינו להגעתם נחלו מפח נפש ונגרם להם נזק, ניתוחים שתוכננו עבורם בוטלו וכיוב'. קשה להפריז בחשיבות חוסר הסדר ואי הוודאות שיוצרת התנהלות המשיבים בהקשר זה.

27. מתוך חוסר הוודאות ובתקווה שיוכלו לתרום עוד מזמנם במקום בו יש צורך נואש בכך, העותרים 2-1 הגישו בקשה נוספת לכניסה לרצועת עזה לסבב התנדבות נוסף כחלק מתכנית המתנדבים IDEALS. במסגרת כך תכננו להגיע לעמאן כחלק ממשלחת מתנדבים ביום 19.7.2026, ולהגיע לרצועת עזה ביום 21.7.2026. הם מוזמנים לבצע ניתוחים בפצועים ובמטופלי שיקום אורטופדיים ופלסטיים, אנשים ששברו או איבדו גפיים, נפגעי שריפות ואש חיה. הם מיועדים להשתתף בפעולות הכשרה מקצועיות לצוותים המקומיים, לנוכח המחסור החמור במומחים בתחומי התמחותם – אורטופדיה ופלסטיקה. כרופאים בעלי התמחויות אלה, שיש להם היכרות מוקדמת עם בתי החולים, עם הצוותים והמטופלים, בתי החולים משוועים לסיועם. יש להגעתם להתנדבות ברצועה חשיבות עליונה לפעילות בתי החולים בכלל ולמטופלים הממתינים להם בפרט.

מכתבי העתק מכתבי הזמנה לעותרים 2-1 מטעם בתי החולים שיפאא ונאסר ברצועת עזה מצ"ב ומסומנים א'.

28. כיום, לאחר הגשת העתירה, לא שינו המשיבים מהחלטתם, **אולם הם לא מספקים ולו פרפראזה באשר למידע המיוחס לכאורה לעותרים**. משכך, עומדים העותרים 3-1 על עתירתם.

29. בסעיף 23 לתגובה המקדמית טוענים המשיבים כי קיים בעניינם של העותרים 3-1 חומר חסוי, אשר המשיבים נכונים להציגו בפני בית המשפט הנכבד. **העותרים מסכימים להצגת החומר ומבקשים שייקבע דיון בפני בית המשפט הנכבד בהקדם**.

30. **העותרים 4-5**: בהנחה שהעותרים הצליחו להביך נכונה את עמדת המשיבים, הרי שלא עומדת עוד נגד העותרים 4-5 מניעה ביטחונית עדכנית. העותרים 4-5 יפנו למשיבים באמצעות ASU, אולם דורשים כי על פנייתם זו יחול ההנחיות החדשות כפי שנתבקשו בעתירה, ובפרט עמידה של המשיבים בלוחות זמנים ברורים, מתן מענה מנומק, זמן סביר עובר למועד הכניסה, ואפשרות להגשת ערר, שיזכה למענה ענייני תוך זמן סביר בנסיבות העניין, במידת הצורך.

31. תשובת המשיבים שלפיה ביחס לחלק מן העותרים "פתוחה הדרך" להגשת בקשה חדשה אינה מהווה מענה לעתירה. דרישה זו אינה מתקנת את הפגם בהליך המקורי, אינה מספקת הנמקה לסירוב המקורי,

אינה מסבירה את היעדר המענה להשגות, ואינה מבטיחה שהפגם לא יישנה. תחת זאת, היא מחזירה את המבקשים לנקודת ההתחלה ומכפיפה אותם פעם נוספת לאותו מנגנון פגום, שלא הוסדר בנוהל פומבי ומחייב.

32. יתרה מכך, אין לאפשר למשיבים להסתמך על חלוף הזמן כתימוכין לכך שנדרשת כעת "בקשה חדשה", שעה שחלוף הזמן נגרם, לפחות במידה רבה, בשל אי-טיפול בהשגות ואי-מתן מענה במועד. אין הרשות יכולה להיבנות מן העיכוב שהיא עצמה יצרה. הדבר נכון בפרט כאשר מדובר בבקשות רגישות בזמן, שנועדו לאפשר התנדבות רפואית במשלחות מתואמות לתקופות קצובות ולמטרות רפואיות דחופות, אשר הכשלתן ברגע האחרון מסכלת לא רק את התנדבות הרופא אלא גם את היערכות בתי החולים ואת רצף הטיפול בחולים שהמתינו להגעתו.

33. **העותרים 6-7: עמדתם של המשיבים באשר לעותרים אלה – תמוהה.**

בסעיף 19 לתגובתם המקדמית, ציינו המשיבים שבקשתו של **העותר 6** לכניסה לרצועה נדחתה בפברואר 2025. ואולם, הם נמנעו מלציין כי בקשה נוספת שהגיש העותר 6 נדחתה ביום 1.12.2025. ביום 2.12.2025 הוגש ערר בעניין הסירוב לכניסתו לרצועת עזה (ר' נספח ע/6 לעתירה). בימים 15.12.2025, 23.12.2025 ו-30.12.2025 נשלחו תזכורות. הערר לא זכה לכל התייחסות או מענה עובר להגשת העתירה. הנה כי כן, **בקשה חדשה כבר הוגשה אך לאחורונה**. לשם ההשוואה, נציין כי החלטות הסירוב בעניינם של העותרים 4-5 התקבלו עוד קודם להחלטה בעניינו של העותר 6. לא ברור אפוא מדוע אין המשיבים יכולים לבחון עניינו של העותר 6, ולפרט את עמדתם, כפי שעשו בעניינם של העותרים 4-5.

בסעיף 20 לתגובתם המקדמית, ציינו המשיבים שבקשתו של **העותר 7** לכניסה לרצועה נדחתה בדצמבר 2024. ואולם, הם נמנעו מלציין כי בקשה נוספת של העותר 7 לכניסה לרצועת עזה סורבה ביום 8.9.2025. ביום 8.10.2025 הוגש ערר על החלטת הסירוב (ר' נספח ע/7 לעתירה). בימים 22.10.2025, 9.11.2025, 26.11.2025, 10.12.2025 ו-24.12.2025 נשלחו תזכורות. הערר לא זכה לכל התייחסות או מענה עובר להגשת העתירה. הנה כי כן, **גם בעניינו של העותר 7 הוגשה כבר בקשה חדשה אך לאחורונה**. כך, גם באשר לעותר 7, לא ברור מדוע אין המשיבים יכולים לבחון עניינו, ולפרט את עמדתם, כפי שעשו בעניינם של העותרים 4-5.

34. **לנוכח האמור לעיל, עומדים העותרים על עתירתם גם במישור של העותרים הפרטניים, וזאת על פי הדגשים שפורטו לעיל.**

ג. סיכום

35. העותרים אינם מבקשים ליטול מן המשיבים את שיקול דעתם הביטחוני או המבצעי. הסעדים שנתבקשו בעתירה הם סעדים דיוניים ומוסדיים בסיסיים: לאפשר הגשת בקשות במועד סביר מראש; להכריע בהן בתוך פרק זמן שיאפשר היערכות אמיתית; לאפשר למבקש להשמיע טענותיו מקום שנשקל סירוב; לנמק סירובים; לקיים מסלול השגה יעיל ומוגדר; ולהבהיר כי התבטאות פומבית לגיטימית או מסירת מידע על מצב מערכת הבריאות והמצב ההומניטרי לא יהוו כשלעצמם עילה לדחייה. אין מדובר בסעדים מרחיקי לכת, אלא באבני יסוד של מנהל תקין, הנחוצות בייחוד בהקשר הומניטרי, כאשר על הפרק פוטנציאל לפגיעה משמעותית וניכרת בזכויות אדם, ולהפרה שיטתית של חובות המדינה מכוח הדין הבינלאומי.

36. גם מבחינה מוסדית, הסעדים המבוקשים ייטיבו עם כלל הגורמים המעורבים – עם המבקשים, עם הארגונים המתאמים, עם בתי החולים והמטופלים ועם המשיבים עצמם – שכן הם צפויים לצמצם טעויות, לקצר אי-ודאות, לייעל את הטיפול, ולמנוע הגשת עתירות חוזרות הנובעות בעיקרן מהיעדר שקיפות, היעדר מתווה טיפול ולוחות זמנים והיעדר מענה.

37. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע את העתירה לדיון בפניו בהקדם האפשרי, ולהורות כמבוקש בעתירה.

רעות שאער, עו"ד

יותם בן הלל, עו"ד

הוגש היום, 16 ביוני 2026